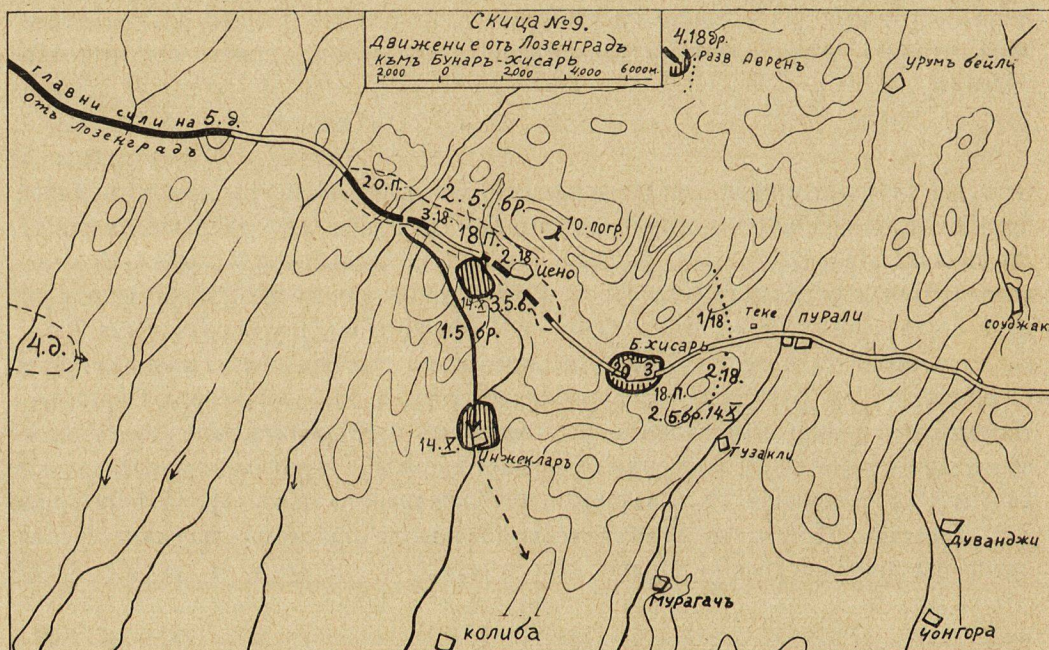

18-и пех. Етърски полкъ презъ този походъ бѣ разпредѣленъ въ колоната по следния начинъ:

1-а и 2-а дружини отъ полка, заедно съ 1-а полска батарея отъ 1-и артилерийски полкъ, два взвода отъ 8-и коненъ полкъ и една рота пионери отъ 5-а пионерна дружина, подъ началството на командира на полка, полковникъ Константинъ Антоновъ, бѣха назначени въ предна стража.

3-а дружина, съ Картечната рота, се намираше въ главата на главнитѣ сили на предната охрана.

4-а дружина бѣ назначена за лѣва странична стража на дивизията, и следваше по пѣтя Лозенградъ — Ускюпъ Скопо — разв. Аврентъ.

Въ 6 часа на 14-и октомврий Полкътъ трѣгна за Бунаръ Хисаръ. Пѣтътъ до Ускюпъ дере бѣше донѣкжде шосиранъ, но, изобщо, лошъ и каленъ, а оттамъ до Бунаръ Хисаръ представляше най-обикновенъ и при това лошъ междуселски пѣтъ. Почвата бѣше глинеата, и отъ последнитѣ дѣждове съвсемъ размекната; конетѣ затѣваха до колѣне, а колѣта — до главнитѣ. На нѣкои мѣста пѣтътъ бѣше даже непроходимъ, и колоната трѣбваше да се отбива отъ него. Затѣналитѣ въ калѣта и изоставени отъ турцитѣ по самия пѣтъ 14 орджия, 34 ракли, много колѣ, сандѣци и артилерийски снаряди, трупове на хора и коне, най-очевидно свидетелствуваха, какъвъ е билъ пѣтътъ, по който настѣпваше Полкътъ този день.

Наближавайки Бунаръ Хисаръ, предната стража (1-а дружина отъ полка) се разгѣна въ боенъ редъ, и така настѣпи презъ града и източно отъ него, дето имѣ малка престрелка съ изостанали турски войници. Въ 18 часа Пол-